

Tập thơ Bùi Giáng

Website: <http://motsach.info>

Date: 11-October-2012

Ai Đi Tu

Trời sâu đất muộn thế ru
Ban đầu em đã đi tu vội vàng
Chân trời oán hận tràn lan
Lỗi từ phương trượng u hàn niêm hoa
Bây giờ ngó lại người ta
Gẫm rằng thiên hạ ai là đi tu.

Anh Lùa Bò Vào Đồi Sim Trái Chín

Anh lùa bò vào đồi sim trái chín
Cho bò ăn cỏ giữa rừng sim
Anh nhìn lên trời xanh đỏ chín
Anh ngó bốn bề cây lá gió rung rinh
Anh nằm xuống để nhìn lên cho thỏa
Anh thấy lòng mở rộng đón trời xanh
Chim ngậy ngát vào trong đôi mắt lả
Anh lim dim cho chết lịm hồn mình
Anh quên mất bò đương gặm cỏ
Anh chỉ nghe tiếng cỏ rì rào
Có hay không? Bò đương gặm đó?
Hay là đây tiếng gió thì ào ào?
Hay là đây tiếng suối lao xao
Giữa giòng cỏ xuôi ghềnh chảy xuống?
Mùi thoang thoảng lách lau sương đượm
Mùi gầy gầy gầy gầy của hương rừng
Mùi lên men phủ ngập mông lung
Không biết nữa mà cần chi biết nữa
Cây lá bốn bên song song từng lú
Sánh đôi nhau như ứa lệ ngàn ngàn
Hạnh phúc trời với đất mang mang
Vớ bò giữa rừng hoang đương gặm cỏ
Vớ người ngó ngát ngậy đương nằm đó
Không biết trời đất có ngó mình không
Vĩnh Trinh - Thạch Bàn 1950

Anh Sực Nhớ

Anh sực nhớ Sơn Chà Phường Rạnh
Anh sực nghe mưa tạnh gió chiều
Hoàng hôn trút mộng hoang liêu
Sông dài biển rộng ngọn triều đang dâng
Mà em ở cô đơn khóm trúc
Một xóm làng hiu hắt xa xôi

Anh mang nhung nhớ cuối trời
Ngóng về thôn ổ đầu đời quạnh hiu
Anh biết rõ từ chiều qua sớm
Sớm chiều em vui chớm chợt buồn
Một mình nhìn bóng sương buông
Vui là vui gượng yêu thương đau ngầm

Cũng có lúc sương đầm lá cỏ
Gió vi vu bày tỏ nỗi niềm
Mỉm cười môi thắm mắt tiên
Niềm vui rất mực thuyền quyên muôn đời
Anh ước hỏi rồi thôi không dám
Quen thân gì mà gạn gùng gì
Thống tay chân bước bước đi
Buồn tênh niềm tưởng nhu mỳ giai nhân

Bùi Giáng

(trích tập thơ Như Sương)

Anh Và Em Vào Rừng

Vào rừng nhặt củ cùng em
Đói lòng ăn đỡ trái sim, hột chà là
Khát lòng uống suối ngọc ngà
Trưa chói chang nắng suối ngà tắm chơi
Rồi đến lúc nắng chiều trời xế
Củ bó rồi, bẹ vệ đưa vai
Nâng lên, lưng thẳng, dậm dài
Xuống rừng kiu kịt miệt mài về thôn
Em bước trước , bôn chồn ngoảnh lại
Anh đi sau gánh trái vai đau
Nhìn anh nhăn nhó mệt đừ
Ghé vai em bảo hãy nhường cho em
(trích tập thơ Như Sương)

Ăn Mặc Nâu Sông

Thấy nàng ăn mặc nâu sông
Bỗng mơ tưởng tới ruộng đồng hoang liêu
Lầu xanh dứt nhịp phù kiều
Tà xiêm bạo động tư triều giậy cơn
Nâu sông ăn mặc sớm hôm
Đêm nằm ngó nguyệt sáng dòm song the.

Áo Xanh

Lên mù sương xuống mù sương
Bước xa bờ cỏ xa đường thương yêu
Tuổi thơ em có buồn nhiều
Hãy xin cứ để bóng chiều bay qua
Biển dâu sực tỉnh giang hà
Còn sơ nguyên mộng sau tà áo xanh

Bao Giờ

Bằng bút chì đen
Tôi chép bài thơ
Trên tường vôi trắng
Bằng bút chì trắng
Tôi chép bài thơ
Trên lá lục hồng
Bằng cục than hồng
Tôi đốt bài thơ
Tùng phút từng giờ
Tôi cười tôi khóc băng quơ
Người nghe người khóc có ngờ chi không.

Bé Con Ở

Rong rêu ngày tháng rong chơi
Tìm xuân tinh thể chốn nơi nào là
Suu tầm túy vũ cuồng ca
Hồn nhiên như thể như là hài nhi?
Chiêm bao tóc thuận tơ tuyền
Tồn sinh nặng nhọc nhu mỳ ở đâu
Ngữ ngôn khép kín mặc dầu
Hùng tâm tim máu óc đầu mở ra
Dịu dàng cuối lá đầu hoa
Mười về châu lệ chín sa dòng dòng
Miêu Cương mặc ngoại hoài mong
Hồng hoang chیب bệ tấm lòng đầu thai
Mùa xuân hiện giữa ngàn mai
Nguyên hình Nữ Chúa trên ngày phù du.
Thế Kỷ 1994

Bờ Lúa

Em chết trên bờ lúa
Để lại trên đường mòn
Một dấu chân bước của
Một bàn chân bé con
Anh qua miền cao nguyên
Nhìn mây trời bữa nọ
Đêm cuồng mưa khóc điên
Trăng cuồng mưa trốn gió
Mười năm sau xuống ruộng
Đếm lại lúa bờ liền
Máu trong mình mòn ruộng
Xương trong mình rã riêng
Anh đi về đô hội
Ngó phố thị mơ màng
Anh vùi thân trong tội lỗi
Chợt đêm nào gió bờ nọ bay sang

Bờ Lúa

Em chết trên bờ lúa
Để lại trên đường mòn
Một dấu chân bước của
Một bàn chân bé con
Anh qua miền cao nguyên
Nhìn mây trời bữa nọ
Đêm cuồng mưa khóc điên
Trăng cuồng mưa trốn gió
Mười năm sau xuống ruộng
Đếm lại lúa bờ liền
Máu trong mình mòn ruộng
Xương trong mình rã riêng
Anh đi về đô hội
Ngó phố thị mơ màng
Anh vùi thân trong tội lỗi
Chợt đêm nào gió bờ nọ bay sang

Bờ Xuân

Ánh sáng xa đâu gió cây mù mịt trăng trời vòng cửa khép tiếng sóng vỗ ngoài linh hồn lạc bước người em người chị người bạn người thù ngồi lại bên nhau

Vào sâu không đợi nữa mong chờ từ buổi đó nhằm lẫn rách nát xương da. Nhìn không nhớ mặt vui buồn ganh nặng đá và vàng son và phấn bên toi bờ cát bụi em ồ em! xin nắm lại bàn tay

Bữa trước đi đâu ngày sau úa cỏ bờ tràng giang im lặng gió thổi từ đầu non ả người lưng ngựa yên cương hổ thẳm vùi thây

Bữa trước đi đâu chạy nhìn không thấy chân và chân gối và gối xương mỗi mệ trong một ngàn nhịp bước trao lại cha ông. Một ngàn. Trắng xanh đầu núi đếm lại giùm người nhắc lại với con

Ai ngồi một trăm vòng quay xa biết mấy đêm dài. Ngọn đèn dầu khóc sáng và chiều em chạy bên hàng ngò bụi ốt lống cái nắng hồng vào trong tóc không khuây. Mùa xuân bữa trước mùa xuân bữa sau mùa xuân bốn bên trong hiện tại vây hãm tấn công đòi hạnh phúc lạnh như băng không làm sao nhúc nhích

Nắm hai bàn tay lại khi một trời sao đỏ lấm tấm đập cánh bay qua

Bữa Nay Ruộng Nhớ

Ruộng đồng mọc lúa
Ruộng đồng mọc lúa quanh năm
Em về đại lộ tôi nằm Bình Dương
K ra hai nẻo lộn đưng
Sầu riêng châu chấu một nung năm xưa

Ruộng đồng không mọc
Ruộng đồng không mọc lúa mùa
Từ hôm cánh tring cò lùa tiếng buồn
Đêm nào nhỏ giọt khe mương
Đêm này rót hột mù sương bây giờ.

Bữa nay ruộng nhớ
Bữa nay ruộng nhớ lưng tri
Thông ngàn lũng tạ núi ngời chiêm bao
Ra đi mang hận hội nào
Cổng xô còn vọng điệu chào bay ngang.

Bữa Nay Ruộng Nhớ

Ruộng đồng mọc lúa
Ruộng đồng mọc lúa quanh năm
Em về đại lộ tôi nằm Bình dương
K ra hai nẻo lộn đưng
Sầu riêng châu chấu một nung năm xưa
Ruộng đồng không mọc
Ruộng đồng không mọc lúa mùa
Từ hôm cánh tring cò lùa tiếng buồn
Đêm nào nhỏ giọt khe mương
Đêm này rót hột mù sương bây gi.
Bữa nay ruộng nhớ
Bữa nay ruộng nhớ lưng tri
Thông ngàn lũng tạ núi ngòi chiêm bao
Ra đi mang hận hội nào
Cổng xô còn vọng điệu chào bay ngang.

Buồn Đã Nhiều

Buồn đã nhiều giờ xin vui nhiều nữa
Nhiều không xong thì ít cũng được rồi
Miễn tí chút long lanh là đủ lắm
Cạn ly này? nâng nhẹ nhẹ lên môi
Thử gắng gượng làm bài thơ chưa biết
Đã biết rồi? chưa biết , nói cho vui
Từ vạn thuở , trăm năm là bất diệt
Từ thiên thu , chỉ đón một đời người
Em chịu đón hay là không chịu đón'
Chịu đón thì đón rước cho tươi vui
Đừng mặc cả éo le là lẫn lộn
Lẫn lộn là hỗn độn lấp chôn vùi
Những từ đó về sau sẽ có lúc
Bất thành linh tuế nguyệt tới sau lưng
Không báo trước là giây hay là phút
Là giờ nào tắt mệnh đóng kín bung
Hai cánh cửa khóa chặt đời chung hững
Mặc tồn sinh gắng sức rúc chui ra
Và lúc đó còn đâu giờ để tưởng
Tới máu tim tiêu tụy với ruột rà
Nằm im dưới đất thiết tha
Thương yêu đứt ruột lá hoa trên đời
Còn đâu nữa dịp phanh phoi
Tan hoang hào lữ dưới trời dửng dưng
Giận hờn đã lắm vô duyên
Còn đâu kỳ ngộ ngẫu nhiên ban đầu
Bài thơ có nói gì đâu
Bài thơ bắt buộc chậm mau hương mùa
Lúc khắng khít , lúc lưa thưa
Vì không một lúc nào giữa mai sau
Nào ngờ có nghĩa gì đâu
Trăng thanh gió mát lần đầu đã nhiều
Đăm chiêu rất mực đến điều
Tử sinh liêu giữa hoang liêu cuối cùng
(trích tập thơ Như Sương)

Cái Gì Ẩn Dưới

Em ôi! ta hãy là đôi bé
Chạy nhảy tung tăng khắp núi rừng
Chạy dọc trường giang giòng sóng dậy
Xuôi về đại hải ngọn triều dâng
Em ôi ta hãy là hai đứa
Hai đứa họp thành một đứa thôi
Chạy nhảy tung tăng buồn lệ ứa
Tựa lưng mệt mỏi gốc cây ngồi
Ngày mai đỡ mệt ta đi tiếp
Chiều sớm tặng hương lá tặng người
Em sẽ thấy rằng em chẳng biết
Cái gì ẩn dưới dạng đười ươi
Đêm đêm gay cán trăng tròn méo
Tuần cử quanh co méo chẳng tròn
Tuyết nguyệt tô bồi hà túc đạo
Ân tình đắp điểm nở sao đang
Em đi bên ấy chân tròn khép
Hai ống mơ hồ mỗi một hang
Anh ở bên này thơ lỡ dở
Trăng lâu gió gác tận tân toan
Giở tờ phương cáo đêm khuya khoắc
Thiết lập muôn vàn tập thái thanh
Những tưởng tạm thời ghi chép chút
Nào ngờ mút chỉ vẫn đa đoan
Đặng tiền trường thống lân Tô Thức
Nguyệt hạ phiêu bồng việt Lão Trang
Hiệp Lộ Hồng Sơn thừa thượng thặng
Điếu Đồ Nam Hải tận thương tang (tang hải)
Tấm lòng nghĩ suốt nghìn dằng dặc
Con mắt trông vào vạn dửng dưng
Tận cùng đấm đối khuyếch xung
Tấm son gửi lại xin đừng phôi pha

Cây Cỏ Dậy Thì

Em đi cây cỏ dậy thì
Ngày xuân vô lượng cùng đi lên đường
Trùng lại giây phút phố phường
Niềm vui quá khứ phi thường hồi sinh

Chào Em

Chào em? có lẽ chẳng nên
Nói gì nữa cả? giữa đêm tối mò!
Chào em tính mệnh so đo?
Chào em tính thể tò mò tuyết vân?
Áy xa xuôi? ấy gửi gần?
Từ từ tự hỏi, tần ngần em sẽ thấy ra
Đi về trong cõi người ta
Người là người lạ ta là quá quen?
Anh từ thể dục dưỡng điền
Thành thân thơ mộng thiên nhiên một giờ

Chào Nguyên Xuân

Xin chào nhau giữa con đường
Mùa xuân phía trước miền trường phía sau
Tóc xanh dù có phai màu
Thì cây xanh vẫn cùng nhau hẹn rằng.

Xin chào nhau giữa lúc này
Có ngàn năm đứng ngó cây cối và
Có trời mây xuống lân la
Bên bờ nước có bóng ta bên người

Xin chào nhau giữa bàn tay
Có năm ngón nhỏ phơi bày bóng con
Thưa rằng những ngón thon thon
Chào nhau một bận sẽ còn nhớ nhau

Xin chào nhau giữa làn môi
Có hồng tàn lệ khóc đời chữa cam
Thưa rằng bạc mệnh xin cam
Giờ vui bất tuyệt xin làm cỏ cây

Xin chào nhau giữa bụi đầy
Nhìn xa có bóng ánh mây nghiêng đầu

Hỏi rằng: người ở quê đâu?
Thưa rằng: tôi ở rất lâu quê nhà
Hỏi rằng: từ bước chân ra
Vì sao thấy gió đàn xa dậm dài?
Thưa rằng: nói nữa là sai
Mùa xuân đang đợi bước ai đi vào
Hỏi rằng: đất trịch chiêm bao
Sá gì ngẫu nhĩ mà chào đón nhau
Thưa rằng: ly biệt mai sau
Là trùng ngộ giữa hương màu Nguyên Xuân.

Chiều Hòm Phố Thị

Chiều hòm phố thị
Em ngồi đếm lá bay chơi
Đèn khuya phố thị
Sao xua sáng ở trên đồi cây rung
Những lời cũ kỹ
Một trời thu để nhớ nhung
Chuyện đời giản dị
Chiêm bao tay nắm vô cùng ngón tay
Chuyện đời có thể
Nỗi đời em có nhớ không
Em về đây để
Hồng nhan em hẹn hái bông cho đời
Một lần em lại bên người
Giữa ngày tháng bỏ năm trôi bên giòng
Mở hai hàng cỏ long đong
Mở hai môi mở tấm lòng xa xôi
Chiều hòm đếm lá cây rơi
Bên đèn phố thị thương đồi núi xa.

Chiều

Em ngó buổi chiều buồn có phải
Buồn cũng như buồn những buổi chiều xưa
Tròng con mắt đã mỗi mòn có phải
Sắc của trời hương của đất lúa thưa
Những nhịp bước bên đường còn dội mãi
Vang về đâu không vọng lại hồi âm
Của réo rắt riêng một lần mãi mãi
Gió phương trời ù mộng giữa hoa tâm
Em hỏi mãi tuy biết lời đáp lại
Chẳng bao giờ thoả đáng giữa đời cầm
Em ngó mãi những chiều về trở lại
Mang những gì về trong cõi trăm năm

Chuyện Chiêm Bao (15)

Bàn chân em bước du dương
Vì em đi lúc gió đương bay về
Đường quanh quẹo lối ven khe
Xuống lên lớp lớp sơn khê dịu dàng
Xuống rừng em bước vào thôn
Viếng thăm thôn nữ thành thân láng giềng
Thôn làng từ thuở đầu tiên
Ước mơ thấy một nàng tiên về làng
Tôi từ khởi bước lang thang
Gặp bao tiên nữ muôn vàn tái lai
Tái sinh rất mực đầu thai
Hỏi tôi có biết một ai ấy là?

Chuyện Chiêm Bao (15)

Bàn chân em bước du dương
Vì em đi lúc gió đương bay về
Đường quanh quẹo lối ven khe
Xuống lên lớp lớp sơn khê dịu dàng
Xuống rừng em bước vào thôn
Viếng thăm thôn nữ thành thân láng giềng
Thôn làng từ thuở đầu tiên
Ước mơ thấy một nàng tiên về làng
Tôi từ khởi bước lang thang
Gặp bao tiên nữ muôn vàn tái lai
Tái sinh rất mực đầu thai
Hỏi tôi có biết một ai ấy là?

Chuyện Chiêm Bao (18)

Nàng tiên ấy đã đi đâu
Đi mùa động đậy đi màu hương phai
Đi về ngày mốt ngày mai
Đêm tăm tối mộng đi dài dậm bằng
Tôi nằm ngủ thấy dưới trăng
Đi về rất mực rất quen một nàng
Nàng đi trận gió thênh thang
Dẫn nàng đi khắp lang thang lối về
Lối về cố quận sơn khê
Làng thôn bao xiết cần kề bao xa
Gửi gắm cũng thể mà ra
Tình thương xa vắng thiết tha bao từng
Chào nhau một bận nấu nung
Niềm đau xưa đã luống từng đã quen
Đầu xanh tư lự mấy phen
Mấy miền mấy cõi nhớ quên mấy lần
Thông đèo rừng núi suối ngân
Mây trời vấn vít hồng vàng mây bay
Tôi ngồi chấp mãi bàn tay
Chấp tình cây bút chép hoài bài thơ

Chuyện Chiêm Bao (19)

Em đi tháng rộng ngày dài
Em về tháng rộng năm dài hơn năm
Mỗi chân duỗi căng em nằm
Ngủ yên sao mắt lệ đầm đĩa tuôn
Đau thương không có cỗi nguồn
Hoặc là rất có vui buồn gọi nhau
Em đi rất mực sang giàu
Em về rất mực càng giàu sang hơn
Em đi chồng chất oán hờn
Tưởng như triều biển đang lồng lộng dâng
Lồng lên lộn xuống muôn phần
Dặm đường dằng dặc mỗi chân em về
Chào nhau như suối chào khe
Như rừng chào biển như khe chào rừng
Đầm đĩa mắt lệ rung rung
Trầm phù xóa trước vui mừng một hôm
(Một hôm tim máu rải hàm
Quên đi quá khứ nhớ nàng tương lai
Nàng về hiện thể thiên thai
Bước trong hiện tại bước ngoài thời gian)

Chuyện Chiêm Bao (20)

Nước non mây trắng nắng vàng
Gió đưa đầy lá vạn ngàn rung rinh
Người đi tiên nữ vô tình
Tuyết băng ngọc diện bất bình chuyện chi
Một hôm bất chợt người về
Giòng khe theo gót người về thăm tôi
Ro re suối ngọc núi đồi
Suối tuôn róc rách khắp nơi chốn nào
Nghìn phương một phút thao thao
Một giờ bất tuyết chốn nào là nơi
Chốn em chốn chị bồi hồi
Chốn em mười sáu chôn ngòi thở ra
Môi cười răng nở ngọc ngà
Miệng cười môi nở ngàn hoa thắm hương
Hôn em một phút phi thường
Anh nằm chết ngát mùi hương muôn đời
Hôn em một phút pha phôi
Anh nằm chết giữa bầu trời dửng dưng
Tĩnh ra nửa sợ nửa mừng
Tận cùng gió núi trăng rừng tái sinh

Chuyện Chiêm Bao (21)

Tiếc vì em vẫn quá xinh
Mà tôi lấy bấy rung rinh tuổi già
Chiêm bao toàn thể ngọc ngà
Tôn lưu mặt đất tiên nga lập thành
Đi về bước chậm bước nhanh
Nghe mùa động đập nhịp chân lưu tồn
Giật mình giật mảy bôn chôn
Nỗi niềm thỏ thức làng thôn bấy chầy
Tiếc gì tháng rộng ngày dài
Vì em muôn thuở tháng ngày chào nhau
Em cầm giỏ đi hái dâu
Còn tôi rách giếp theo hầu sau chân
Một giờ cũng thể muôn năm
Muôn năm cũng thể trăm năm một giờ
Một giờ tặng một bài thơ
Bình minh khuê nữ đợi chờ hoàng hoa
Bài thơ thái thậm dao ca
Bài thơ thượng thặng sơn hà hiến dâng
Tặng em từng đã bao lần
Mà không biết thật tử phần ở đâu
Tận cùng gió gác trăng lâu
Tái sinh rừng biển buồn rầu trăm năm

Chuyện Chiêm Bao (24)

Bất ngờ em giết người anh
Vô tình bất ý ai đành biết đầu
Éo le có lẽ dài lâu
Khéo vô duyên bậy là đầu hay đuôi
Sự tình kể ngược kể xuôi
Khẩn trương vô có sứt sùi vô căn
Oái oăm rất mực thường hằng
Toi đâm đâm đá ôi chènng đét ôi
Ngẫm ra cho kỹ càng chơi
Kỳ càng kỳ cục ba roi cũ càng
Đời xiêu đổ lộn đường đi đứng
Nguồn xưa đâu anh lững thững tìm về
Gặp em tưởng gặp tình quê
Nào ngờ cố quận chán chê anh rồi
Bờ khe anh trở lại ngồi
Nhìn chuồn chuồn múa bốn trời ba con
Một mai một cuộc lại còn
Cần câu cũng một méo tròn hử em
Tròn hay méo tùy em nhận định
Méo hay tròn đủng đỉnh đong đưa
Giờ trò ma quái thốt thua
Quý thần số dzách thượng thừa một cây

Chuyện Chiêm Bao (25)

Phi thường thánh nữ thờ dài
Thần tiên thái thậm thiên thai bực mình
Đầy voi đấm đuối tâm tình
Em xinh hơn cả thiên hình đã xinh
Dã man là cái giai nhân
Thuyền quyên mọi rợ tưởng gần tưởng xa
Em từ thiếu nữ bước ra
Thành thân thực nữ tên là thuyền quyên
Mang đêm mỹ nữ chên vênh
Em làm đấm đuối dưới trên bao người
Mỹ nhân cách điệu tuyệt vời
Giai nhân từ đó càng vời tuyệt hơn
Phi thường thánh nữ thờ than
Tiên nương gào thét giậy tràn tiếng kêu
Bực mình gió thổi qua đèo
Hỡi ôi nhan sắc bọt bèo thiên thu
Hỡi ôi mỹ nữ trăm phù
Hong nhan bạc mệnh tuyệt trừ cổ kim
Tôi về nghe vọng sơn xuyên
Cô em mọi nhỏ tự tiền kiếp qua
Mời em xoi một chén trà
Tòng lai giai minh giang hà giai nhân
Em đi bước với hai chân
Miệng em đầy đủ thành phần hai môi
Trăm năm dâu biển cõi đời
Em nằm đuối dọc dưới trời ngủ yên

(Giữa đêm Noel 1996)

Chuyện Chiêm Bao (bảy)

Sương xuân về với nguyệt nguyên tiêu
Trúc thạch u trầm tỏa hắt hiu
Thảng sử thần ly kiếm phách lạc
Cầm bằng sự đổ dữ tâm xiêu
Chịu chơi giường gạo đỡ buồn chút
Gay cần trầm phù trưởng tịnh liêu
Số dzách đoạn trường là nhứt thể
Một cây phức tạp ấy muôn điều
Đời ơi giữ áo tình phong nhã
Khỉ đột trút quần tướng Việt siêu
Thôi nhè từ đây tới đâu đó
Thanh lâu phồn thịnh ngọc tiên tiêu

Chuyện Chiêm Bao (ba)

Bất khả tâm giao bất khả nghi
Hỡi ôi thân phách thất uy nghi
Màn trời chiếu đất đêm ngày ngủ
Đường đất thôn làng năm tháng đi
Cố gắng trăm năm tìm kiếm mãi
Mỏi mòn nghìn mối thể thân ly
Đoạn trường từ đó thành số dzách
Ngao ngán bất ngờ ngọt một cây